

16. Loslaten

Op 16 februari 1974 riep de Heer mij.
Dat was een heftige ervaring.
Mijn leven werd met kracht op de rails gezet.
Ik begon onmiddellijk de bijbel te lezen.
En ik kocht alle christelijke literatuur, die ik maar krijgen kon.
Zo kwam ik in contact met het werk van Watchman Nee.
En deze broeder schreef over de eerste beginselen van het christelijk geloof.
Volgens Watchman Nee zijn de eerste stappen na je bekering:
(1) je laten dopen
(2) alles verkopen wat je hebt en de opbrengst daarvan aan de armen geven.

Alles verkopen?

‘Ja’, zei Watchman Nee, ‘want in Matteüs 19, Marcus 10 en Lucas 18 – drie getuigen dus – zegt de Heer tegen de rijke jongeling: “Verkoop alles wat je bezit, en verdeel het onder de armen, en je zult een schat in de hemelen hebben, en kom hier, volg Mij.”’

Volgens Watchman Nee is dat een duidelijke zaak.

Als je niet alles verkoopt wat je hebt, dan ben je nog niet eens begonnen met de Heer te volgen.

Want de Heer zegt: ‘Verkoop alles wat je hebt, en kom hier, volg Mij.’

Begrijpt u?

Mijn vrouw en ik hadden voor ons trouwen ons al laten dopen.

Dat was dus oké.

Nu nog alles verkopen.

In januari 1978 namen mijn vrouw en ik een drastische beslissing.

Wij verkochten alles wat wij bezaten en verdeelden het onder de armen.

De volgende maanden wachtten mijn vrouw en ik op aanwijzingen van de Heer.

Wat wij moesten doen.
De aanwijzingen kwamen niet.
Er gebeurde wel van alles.
Daar kan ik u uren over vertellen.
Maar geen aanwijzingen ...

Na bijna vijf maanden kwamen we in het huis van mijn zwager terecht.
Mijn schoonzusje was net bevallen van haar tweede kind.
Mijn vrouw deed daar het huishouden.
En ik werkte in een ziekenhuis om in de kosten bij te dragen.

Na twee weken kwam ik op een dag thuis van mijn werk.
Mijn zwager nam mij apart.
Hij zei: 'Ik moet je wat zeggen. Tijdens mijn stille tijd heeft de Heer mij een boodschap voor jou gegeven.'
Ik dacht: 'Eindelijk, daar komt de aanwijzing.'
Het gezicht van mijn zwager werd zorgelijk.
Hij zei: 'Het spijt me voor je, maar de boodschap van de Heer is niet zo positief voor jou.'
Ik zei: 'O.'
En ik dacht: 'Niet zo positief, oké, oké, als er maar een aanwijzing is, wat we moeten doen.'
Mijn zwager zei: 'Je begrijpt, dat ik er uren over gebeden heb, want ik wilde er zeker van zijn dat die boodschap echt van de Heer afkomstig is.'
Ik wist dat het waar was, dat van het uren bidden.
Ik kende mijn zwager.
Hij was een toegewijd christen.
Ik achtte hem heel hoog in de Heer.
Ik zei dus: 'Oké, vertel het maar.'

Ik merkte dat mijn zwager zenuwachtig werd.
Hij haalde een briefje tevoorschijn.
Hij zei: 'Je mag het pas openmaken als ik weg ben, oké?'
Ik zei: 'Oké.'
Mijn zwager gaf mij het briefje en hij maakte dat hij wegkwam.
Ik deed het briefje open.
Er stond één klein zinnetje op: 'Romeinen 10:2'.

Ik zocht het direct op in mijn bijbel.

Ik las: “Want ik getuig van hen, dat zij ijver voor God bezitten, bezitten, maar zonder verstand.”

Het was alsof ik een klap in mijn gezicht kreeg.

Ik wist onmiddellijk waar het over ging.

Het ging over dat wij alles verkocht hadden ...

Ijver voor God, maar zonder verstand?

Maar dat kon helemaal niet.

Wij hadden Gods Woord geloofd.

En wij hadden naar Gods Woord gehandeld.

Hoezo, ijver zonder verstand?

Nee, deze boodschap kon niet van God afkomstig zijn.

Absoluut niet.

Pas veel later durfde ik het briefje aan mijn vrouw te laten zien.

Ook zij was geschokt.

Hoe moesten wij nu verder?

Gelukkig laat de Heer, als het moeilijk wordt, zijn kinderen niet al te lang wachten.

Drie maanden na dit briefje kreeg ik de Companion Bible in handen.

En in de Companion Bible wordt, naar aanleiding van Galaten 2:7, uitvoerig uitgelegd, dat er *twee* evangeliën zijn.

Het evangelie van de besnijdenis – voor Israël.

En het evangelie van Paulus – voor de natiën.

Toen werd alles duidelijk.

Mijn vrouw en ik hadden de bijbel volledig verkeerd begrepen.

Wij hadden inderdaad ijver voor God gehad.

Maar zonder verstand ...

O, ja?

Wat hadden wij dan gedaan?

Nou, wij hadden alles verkocht op basis van Matteüs 19, Marcus 10 en Lucas 18.

Maar Matteüs, Marcus en Lucas is het evangelie van de besnijdenis.

Zoals de Heer dat zelf zegt in Matteüs 15: 'Ik ben slechts gezonden tot de verloren schapen van het huis Israëls.'

Alles wat de Heer in Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes zegt, zegt Hij tegen de verloren schapen van het huis Israëls. Het mosterdzaadje, de zaligsprekingen op de berg, het ingaan door de enge poort, het wederom geboren worden, het dopen in geest en in vuur, het nieuwe verbond, de dwaze maagden die geen olie in hun lamp hebben, de rijke man en de arme Lazarus, het vuur van Gehenna en het verkopen van alles wat je bezit en de opbrengst daarvan onder de armen verdelen, het is allemaal van en voor Israël.

Het boek Handelingen beschrijft de lotgevallen van het evangelie van de besnijdenis.

De brief aan de Hebreëën – de naam zegt het al – is aan de besnijdenis geschreven.

Ook de geschriften van Jakobus, Petrus, Johannes en Judas zijn nadrukkelijk en officieel aan de besnijdenis gericht.

Als je het eenmaal weet, is het heel eenvoudig.

Er zijn twee evangeliën, één van de besnijdenis, en één van Paulus.

Deze twee evangeliën zijn heel verschillend.

En deze twee evangeliën hebben twee verschillende doelgroepen.

Het besnijdenis-evangelie is aan Israël gericht.

En het evangelie van Paulus is aan de natiën gericht.

Als je dat eenmaal doorhebt, dan begint de grote bevrijding. Want alles wat niet op jou van toepassing is, kun je gewoon loslaten.

Gewoon naast je neerleggen.

Dat is heel bevrijdend, hoor.

Heerlijk ...

En dan kom ik in een grote, reformatorische kerk.

En daar wordt gezamenlijk het Onze Vader gebeden.

En dan legt de predikant in zijn predicatie uit, wat er bedoeld wordt met: ‘Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.’

Want onze Heer voegt er enkele verzen later aan toe: ‘Want indien gij de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven; maar indien gij de mensen niet vergeeft, zal ook uw Vader uw overtredingen niet vergeven.’

En dan valt er een grote vrees over de kerkgangers.

Want iedereen weet voor zichzelf wel mensen te bedenken, die zij niet kunnen vergeven.

Maar dan kan de Heer jou ook niet vergeven ...

Lieve broeders en zusters, waar staat dit?

Dat staat in Matteüs 6.

Maar lieve broeders en zusters, dat is het besnijdenis-evangelie. Deze boodschap is aan Israël gericht.

Niet aan mij, dus.

Ik kan daarom die boodschap uit Matteüs 6 gewoon loslaten.

Gewoon naast mij neerleggen.

Bevrijdend, hoor.

Heerlijk ...

En dan kom ik in een andere, streng-christelijke, gemeenschap.

En daar wordt er tegen de kerkgangers gezegd, dat zij moeten strijden tegen de zonde ...

Lieve broeders en zusters, waar staat dit?

Dat staat in Hebreeën 12.

Maar lieve broeders en zusters, dat is het besnijdenis-evangelie. Die boodschap is aan Israël gericht.

Niet aan mij, dus.

Ik kan daarom die boodschap uit Hebreeën 12 gewoon loslaten.

Gewoon naast mij neerleggen.

Bevrijdend, hoor.

Heerlijk ...

En dan ben ik in een rouwdienst.

En daar wordt er tegen de aanwezigen gezegd dat zij moeten volharden tot het einde.

Want dan zullen zij behouden worden ...
Lieve broeders en zusters, waar staat dit?
Dat staat in Marcus 13.
Maar lieve broeders en zusters, dat is het besnijdenis-evangelie.
Die boodschap is aan Israël gericht.
Niet aan mij, dus.
Ik kan daarom die boodschap uit Marcus gewoon loslaten.
Gewoon naast mij neerleggen.
Bevrijdend, hoor.
Heerlijk ...

En dan kom ik in een evangelische gemeenschap.
En daar wordt er tegen de aanwezigen gezegd, dat als je lauwbent in je geloof, dat de Heer je dan uit zijn mond zal spuwen.

Lieve broeders en zusters, waar staat dit?
Dat staat in Openbaring 3.
Maar lieve broeders en zusters, Openbaring 3 is het besnijdenis-evangelie.
Die boodschap is aan Israël gericht.
Niet aan mij, dus.
Ik kan daarom die boodschap uit Openbaring 3 gewoon loslaten.
Gewoon naast mij neerleggen.
Bevrijdend, hoor.
Heerlijk ...

En dan kom ik een broeder tegen.
En die zegt tegen mij: 'Naar welke kerk ga jij?'
En dan zeg ik, naar waarheid: 'Ik ga nooit naar een kerk.'
En dan zegt hij: 'Maar je mag de onderlinge bijeenkomst niet verzuimen.'
En dan zeg ik: 'Dat weet ik, broeder, dat staat in de brief aan de Hebreeën.'
En dan zegt hij: 'Ja, dus ...?'
En dan zeg ik: 'De brief aan de Hebreeën is een onderdeel van het besnijdenis-evangelie. Dat evangelie is niet voor mij. Dat evangelie is voor Israël.'
En dan kijkt die broeder mij aan alsof hij water ziet branden ...

Deze broeder heeft geen idee waar hij over praat.
Hij gelooft in iets wat niet voor hem bestemd is.
Ik kan daarom zijn opmerking gewoon loslaten.
Gewoon naast mij neerleggen.
Bevrijdend, hoor.
Heerlijk ...

En dan kom ik een andere broeder tegen.
En die zegt tegen mij: 'Zou je niet eens gaan evangeliseren?'
En dan zeg ik: 'Pardon?'
En dan zegt hij: 'Ja, je weet wel, toon mij uw werken.'
En dan zeg ik: 'Wat bedoel je, broeder?'
En dan zegt hij: 'Dat weet je toch, geloof zonder werken is dood.'
En dan zeg ik: 'Dat weet ik, broeder, dat staat in de brief van
Jacobus.'
En dan zegt hij: 'Ja, dus ...?'
En dan zeg ik: 'De brief van Jacobus is een onderdeel van het
besnijdenis-evangelie. Dat is niet voor mij. Dat is voor Israël.'
En dan kijkt ook die broeder mij aan alsof hij water ziet
branden ...

Ook deze broeder heeft geen idee waar hij over praat.
Ook deze broeder gelooft in iets wat niet voor hem bestemd is.
Ik kan daarom zijn opmerking gewoon loslaten.
Gewoon naast mij neerleggen.
Bevrijdend, hoor.
Heerlijk ...

Ik had eens – op bezoek in Amerika – een gesprek met een zeer
vooraanstaande broeder.
Voorgangers uit heel Amerika kwamen naar deze broeder toe
voor advies.
Deze broeder riep mij ter verantwoording over een theologische
kwestie.
Ik kon zijn opmerkingen eenvoudig pareren met de Schriften.
Deze zeer vooraanstaande broeder was omringd door zijn
trouwe broederraad.
Ik stond voor een soort Sanhedrin, zal ik maar zeggen.

Je hoorde, bij wijze van spreken, de ingehouden adem van deze broederraad, vanwege de 'heiligheidschennis', dat ik deze autoriteit durfde tegen te spreken.

De betreffende pastor werd steeds bozer.
Dat zo'n blaaskaak uit Nederland hem niet serieus nam.
Op het laatst zei hij tegen mij dat ik zijn bediening smaadde.
En die bediening, zo zei hij, had hij van de Heilige Geest gekregen.
Ik zondigde dus tegen de Heilige Geest.
Wat ik, trouwens, helemaal niet deed.
Ik haalde alleen de Schriften aan.
Maar deze pastor was gewoon woedend omdat ik zijn leergezag niet accepteerde.

En toen sprak deze zeer vooraanstaande broeder een vervloeking uit.
Hij zei: 'Als jij je niet bekeert, is er geen vergeving voor jou in eeuwigheid.'
Die slag onder de gordel zag ik niet aankomen.
Ik ging dan ook knock-out.
Toen ik weer bijkwam, keek ik in mijn Griekse Bijbel.
En daarin stond dat ik "geen vergeving had *tot in de aeon*".
Ik haalde opgelucht adem.
Gelukkig maar.
Niet eeuwig.
Maar tot in de aeon.
Dus *tijdelijk*.
Er kwam een einde aan ...

Nu kan ik er om lachen.
Waarom?
Nou, omdat deze vervloeking in Marcus 3:29 staat.
En Marcus is het evangelie van de besnijdenis.
En het evangelie van de besnijdenis is voor Israël.
Niet voor mij bestemd, dus.

Deze broeder had geen idee wat hij tegen mij zei.
Deze broeder geloofde in iets wat niet voor hem bestemd was.

Ik heb oprecht medelijden met deze broeder.
Wat hij gelooft, heb ik zelf ook geloofd.
Maar ik ben ervan bevrijd.
En daarom kan ik die uitspraak uit het besnijdenis-evangelie
gewoon loslaten.
Gewoon naast me neerleggen.
Bevrijdend, hoor.
Heerlijk ...

‘Ja’, zegt u, ‘dat wil ik ook wel, dat loslaten.’
En dan zeg ik: ‘Heel goed.’
‘Ja’, zegt u, ‘maar ik weet niet hoe dat moet.’
Tuurlijk wel.
Hoe dan?
Nou, heel eenvoudig ... als een broeder iets tegen u zegt, dan
vraagt u eerst aan hem: ‘Waar staat dat, broeder?’
En als die broeder dat niet weet, dan hoeft u ook niet naar hem
te luisteren.
Waarom zou u naar een onwetende luisteren?
Maar als hij bijvoorbeeld tegen u zegt: ‘Dat staat in de brief van
Johannes’ ... Of: ‘Dat staat in Ezechiël.’
Dan zegt u: ‘Dank u, broeder, maar dat is het besnijdenis-
evangelie. Dat is niet voor mij bestemd.’
En dan laat u het los ...

Is het zó eenvoudig?
Ja, zo eenvoudig is het.
Alles, wat niet van het evangelie van Paulus is, gewoon loslaten?
Ja, gewoon loslaten.
O, dat is bevrijdend ...
Ja, dat is zeker bevrijdend.
O, dat is heerlijk ...
Ja, dat is ècht heerlijk.